

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci

žalobkyně: I. K., narozená ..
bytem X
zastoupena JUDr. Janem Burešem, Ph. D., advokátem
se sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, 186 00 Praha

proti
žalovanému: Ředitel Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje
ve věcech služebního poměru
se sídlem Ulrichovo náměstí 810, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. září 2019, č. j. ŘŘ-379/2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2019, č. j. ŘŘ-379/2019 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí, kterým náměstek ředitele žalovaného č. j. KRPH-114844-24/ČJ-2017-500VO

ze dne 20. 5. 2019 zamítl žádost žalobkyně o přiznání jednorázového odškodnění valorizovaného pro rok 2017 ve výši 235 060 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení. Žádost žalobkyně podala dne 18. 12. 2018; nárok žalobkyně uplatňovala ve smyslu § 105 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též jen „ZSP“), a to v souvislosti se služebním úrazem, který utrpěla dne 8. 9. 2011 při dopravní nehodě služebního vozu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně má za to, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou založena na nesprávném právním posouzení a nesprávně zjištěném skutkovém stavu.
3. Žalobkyně byla propuštěna podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) ZSP ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky, neboť pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby a byla jí stanovena klasifikace „D“. Žalovaný řádně nezkoumal, zda ztráta zdravotní způsobilosti vznikla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 8. 9. 2011. Žalobkyně navrhovala vypracování znaleckého posudku, který by právě toto posoudil.
4. Závěry, vyplývající z Posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „UPOL“), jsou v rozporu se zdravotní klasifikací „D“ i se znaleckým posudkem MUDr. F. Tím se žalovaný nijak nezabýval. Žalobkyně se domnívala, že pokud by účelem Posudku UPOL mělo být objektivní posouzení jejího zdravotního stavu, nebyl by posuzujícím lékařům předkládán posudek MUDr. F. k polemice. Žalovaný rovněž nesprávně hodnotil posudek MUDr. F. pouze jako listinný důkaz, nikoli jako znalecký posudek.
5. Lékařský posudek ze dne 9. 5. 2017 se k příčinné souvislosti ztráty způsobilosti nevyjadřuje; což nelze zhojit ex post vyžádaným tvrzením, že taková souvislost dána není. Tento závěr je nepřezkoumatelný. Žalovaný bagatelizuje diagnózu žalobkyně s tím, že měla být propuštěna pouze z důvodu cervikokraniálního syndromu. Žalovaný dále nezkoumal ani zhoršující se zdravotní stav žalobkyně od roku 2011 do roku 2017.
6. Argument žalovaného o tom, že je vázán již rozhodnutím ze dne 23. 1. 2018, svědčí o tom, že žalovaný učinil meritorní rozhodnutí již dávno před tím, než byly v dané věci nashromážděny podklady pro rozhodnutí. Z toho žalobkyně dovozuje snahu ji propustit ze služebního poměru a zároveň se zbavit jakékoli odpovědnosti za závažnou újmu na zdraví, jejímiž následky do současnosti žalobkyně trpí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, v němž vypořádal řadu námitek žalobkyně. Nad rámec toho zopakoval důvody, proč upřednostnil hodnocení posudku UPOL před hodnocením MUDr. F. Žalobkyně zcela pomíjí, že tyto důvody byly vypočítány v rozhodnutí a poukazuje pouze na povahu důkazu. Dle žalovaného měl znalecký ústav k dispozici veškerý spisový materiál a vyšetřil žalobkyni na několika pracovištích, přičemž došel k závěru, že současný stav posuzované nesouvisí s pracovním úrazem. Oproti tomu posudek MUDr. F. konstatuje příčinnou souvislost mezi úrazem a následky jako fakt bez dalšího odůvodnění; nad to byl zpracován pouze na podkladě lékařských zpráv.

8. Ze závěru mimořádné pracovně-lékařské prohlídky ze dne 9. 5. 2017 vyplývá, že důvodem pro stanovení zdravotní klasifikace „D“ byl právě chronický cervikokraniální syndrom (tedy diagnóza M 53), nikoli následky úrazu ze dne 8. 9. 2011. Nadto se v závěru z mimořádné pracovně-lékařské prohlídky uvádí, že tato klasifikace „D“ byla stanovena na základě trvalého zhoršování subjektivních potíží a toho, že žalobkyně se necítí schopna vykonávat své pracovní zařazení ani za ulehčených podmínek.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyl vývoj zdravotního stavu žalobkyně popisován, neboť to – s ohledem na prokázanou absenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem ze dne 8. 9. 2011 a neschopností ke službě – žalovaný nepovažoval za nutné.
10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. O věci rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky dle § 51 s.ř.s.
12. Na úvod soud poukazuje na rozhodnutí zdejšího soudu č. j. 31 Ad 6/2018- ze dne 27. 11. 2020, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2018, č.j. ŘŘ-453/2018, týkající se zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání náhrady za škodu na zdraví. Aktuálně podanou žalobou pak žalobkyně napadá rozhodnutí ve věci žádosti o přiznání jednorázového odškodnění podle § 105 zákona č. 361/2003 Sb., přičemž i tento nárok žalobkyně opírá o služební úraz. Vzhledem k tomu, že obě žaloby byly podány na základě shodného titulu, též argumentace obou účastníků je obdobná. Soud proto setrval na zjištěném skutkovém stavu o zdravotním stavu žalobkyně, resp. o míře zjišťování příčinné souvislosti, jak se k ní vyjádřil již v řízení sp. zn. 31 Ad 6/2018.
13. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně utrpěla při jízdě služebním vozidlem úraz dne 8. 9. 2011. Lékařským posudkem ze dne 9. 5. 2017 byla žalobkyni stanovena zdravotní klasifikace D, tj. pozbyla zdravotní způsobilost pro výkon služby. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 5. 2017 byl na základě zdravotní klasifikace D služební poměr žalobkyně ukončen dle § 42 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru. Ze sdělení MUDr. Z. ze dne 17. 4. 2018 soud zjistil, že zdravotní klasifikace D nebyla stanovena na základě služebního úrazu nebo nemoci z povolání.
14. Lékařská zpráva ze dne 10. 8. 2016 či 30. 11. 2016 od MUDr. U. uvádí, že „u pacientky se jedná o pourazové těžké funkční postižení páteře...typické jako trvalý následek whiplash-injury“. Stejně tak zpráva MUDr. B. ze dne 4. 4. 2016 uvádí závěr: „stav po autonehodě s „v.s. whiplash injury 2011“.
15. Ze znaleckého posudku MUDr. F. ze dne 30. 9. 2016, založeného ve správním spise, soud zjistil, že tento znalec závěrem posudku stanovil, že „ze zdravotnické a spisové dokumentace poškozené vyplývá, že její současný zdravotní stav je určen trvalými následky poranění, které utrpěla při výkonu služební činnosti jako předtím zcela zdravá, řádně připoutaná spolujezdkyně při dopravní nehodě služebního automobilu dne 8. září 2011. Dosud neodškodněné ztížené společenské uplatnění poškozené je srovnatelné s postižením uvedenými

v Příloze č. 4 Vyhlášky č. 277/2015, odškodnění představuje částku 1 000 000 Kč.“ Ve znaleckém posudku jsou okopírované lékařské zprávy, avšak u některých z nich není zřejmé ke kterému pacientu, kterým lékařem a kterého dne byly vystaveny. Znalec uzavřel, že jde o tzv. whiplash syndrom, tj. opěrkové poranění krční páteře s typickým postižením ústrojí rovnováhy. Znalecký posudek obsahoval znaleckou doložku zhotovitele.

16. Ze znaleckého posudku ze dne 11. 10. 2017, vypracovaného Lékařskou fakultou UPOL vyplývá závěr, že komise odborníků neshledala na žalobkyni žádné známky organického poškození nervového systému, sluchového aparátu ani krční páteře. Současný stav žalobkyně nesouvisí přímo ani nepřímo s udávaným úrazem utrpěným při dopravní nehodě dne 8. 9. 2011. Z vyjádření MUDr. K. U. soud cituje: *„Podle mého soudu jde o typický případ tzv. kompenzační (dříve rentové) neurózy. Nese totiž řadu typických rysů, (...). Mohu argumentovat tím, že za 50 let své klinické praxe jsem se nesetkal s trvalými následky po podobném zranění u člověka, který by neměl nárok na finanční odškodnění. Stanovení náhrady „per analogiám“ s oboustrannou hluchotou pokládám za absurdní.“*
17. Dne 26. 4. 2018 byla žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce seznámena s podklady rozhodnutí. Zástupce požadoval posudek k posouzení příčinné souvislosti, za účelem konkrétního podkladu pro rozhodnutí žadatelka požádala o poskytnutí dodatečné lhůty jednoho měsíce. Opakovaně pak požádala o prodloužení lhůty s odůvodněním, že je zpracováván posudek k posouzení příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a zánikem zdravotní způsobilosti žalobkyně. Žádostem o opakované prodloužení lhůty k doplnění podkladů pro rozhodnutí bylo vyhověno, a to naposledy až do konce ledna 2019. Opětovně byl zástupce žalobkyně seznámen se spisem dne 4. 3. 2019, kdy vyrozuměl o zpracování znaleckého posudku u MUDr. R., přičemž žádal o poskytnutí lhůty do 30. 4. 2019. Ze spisu je zřejmé, že ani v dodatečné lhůtě nebyly ze strany žalobkyně žádné další návrhy či důkazy doplněny.
18. Zpráva náhradové komise ze dne 17. 5. 2019 doporučila jednorázové odškodné žadatelce nepřiznat, neboť ztráta její zdravotní způsobilosti k výkonu povolání nebyla způsobena služebním úrazem.
19. Dne 20. 5. 2019 vydal správní orgán I. stupně (náměstek ředitele žalovaného) rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně zamítl. Žalovaný následně toto rozhodnutí dne 2. 9. 2019 potvrdil.
20. Podle § 105 zákona o služebním poměru se jednorázové odškodnění ve výši 230 000 Kč poskytne příslušníkovi, jehož služební poměr skončil podle § 42 odst. 1 písm. h) v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání. Jednorázové odškodnění se každoročně zvyšuje poměrně k navýšení průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.
21. Krajský soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného již v řízení sp. zn. 31 Ad 6/2018 s tím rozdílem, že nyní jde o ztrátu zdravotní způsobilosti žalobkyně k výkonu služby, nikoli o trvalé následky úrazu. Přestože jde o dvě samostatná řízení, nelze zjištění o zdravotním stavu získaná z obou řízení oddělovat. Pakliže žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost, bylo nutné dostatečně prokázat, že se tak nestalo v souvislosti s pracovním úrazem. Žalovaný za tím účelem oslovil MUDr. Z., který souvislost klasifikace „D“

s pracovním úrazem vyvrátil. Stejně tak posudek UPOL ve svém vyznění *de facto* odmítá souvislost pracovního úrazu s aktuálními problémy žalobkyně.

22. I přesto krajský soud shledal žalobu důvodnou, a to pro nedostatečně zjištěný skutkový stav.
23. Řízení o žádosti příslušníka bezpečnostního sboru o přiznání nároku na odškodnění dle § 105 téhož zákona o služebním poměru je zvláštním druhem správního řízení, které je upraveno zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Byť tento zákon neobsahuje ustanovení o subsidiárním použití zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, je třeba takové pravidlo dovodit z § 1 odst. 1 a 2 správního řádu. Správní řád se vztahuje na řízení vedená správními orgány, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Zákon o služebním poměru nevylučuje aplikaci správního řádu, jehož ustanovení je tak třeba použít v případě, že zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neobsahuje vlastní úpravu dané otázky.
24. Zatímco při odškodňování pracovních úrazů vzniklých v pracovním poměru probíhá v případě sporu civilní řízení, jde-li o úrazy vzniklé ve služebním poměru, je zákonným procesem pro uplatnění nároku na odškodnění správní řízení. Každý z těchto procesů je však ovládán jinými zásadami, které se promítají do způsobu vedení řízení, včetně dokazování. Obecně řečeno, civilní řízení soudní je ovládáno zásadou formální pravdy, čemuž odpovídá zásada projednací, podle níž je skutkový stav zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených. Neunesení břemene tvrzení či břemene důkazního znamená pro účastníka zpravidla neúspěch ve věci. Správní řízení je naproti tomu ovládáno zásadou materiální pravdy, čemuž odpovídá zásada vyšetřovací, podle níž je za objasnění skutkového stavu odpovědný správní orgán. Účastník řízení je povinen poskytovat k naplnění tohoto cíle součinnost. V daném případě je tedy na rozhodujícím služebním funkcionáři, aby zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti; žadatel o odškodnění má pak procesní práva a povinnosti uložené mu zákonem (§ 174 služebního zákona). Je tedy na rozhodujícím služebním funkcionáři, aby zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 1. 2011, č. j. 3 Ads 132/2010 – 109).
25. Pokud žalobkyně namítala, že žalovaný rozhodl dříve, než byly shromážděny podklady, soud s ní nemůže souhlasit. V případě, že by žalovaný již učinil meritorní rozhodnutí (zohledňující též jeho předchozí rozhodnutí ve věci nároku na náhradu nemajetkové újmy), neměl důvod prodlužovat lhůtu k doplnění podkladů ze strany žalobkyně. Té naopak byl dán prostor – velice dostatečný (od 26. 4. 2018 do 30. 4. 2019) – pro to, aby doložila avizovaný znalecký posudek, jehož zhotovování mělo probíhat. I přestože žalobkyně tak neučinila, nezbavilo to správní orgán důsledného zjištění skutkového stavu. Žalovaný pro takové zjištění učinil kroky dotazem na MUDr. Z.; takové sdělení však samo o sobě nebylo dostačující, neboť nereagovalo na všechna tvrzení žalobkyně.
26. Ve věci lze poukázat na velmi přílehlavý rozsudek NSS ze dne 4. dubna 2019, č.j. 1 As 346/2018 – 33, v němž se soud vypořádával se skutkově velmi obdobnou situací, k níž uvedl, že posuzování příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a zdravotním poškozením je nepochybně otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení je třeba mít odborné znalosti ze základního oboru zdravotnictví a příslušné zdravotnické specializace. Vzhledem k tomu, že právní úprava odpovědnosti za škodu způsobenou služebním úrazem, která je obsažena v zákoně o služebním poměru, má svůj předobraz v obecném

institutu odpovědnosti za škodu způsobenou pracovním úrazem, která je tradičně upravena v zákoníku práce, přičemž obě právní úpravy jsou co do předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu shodné, lze poukázat i na civilní judikaturu vymezující pojem příčinné souvislosti. O vztah příčinné souvislosti se tak jedná tehdy, vznikla-li škoda následkem služebního úrazu (tj. bez služebního úrazu by škoda nevznikla tak, jak vznikla). Z hlediska naplnění příčinné souvislosti, jako jednoho z předpokladů odpovědnosti za škodu, nemůže stačit pouhé připuštění možnosti vzniku škody v důsledku služebního úrazu (jeho následků), nýbrž musí být tato příčinná souvislost postavena najisto. **Služební úraz přitom nemusí být jedinou příčinou vzniku škody; postačí, jde-li o jednu z příčin, avšak příčinu důležitou, podstatnou a značnou** (srov. stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 1. 1975, sp. zn. CpJ 37/74, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 11, roč. 1976, str. 35, dále viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2824/2011).

27. Jak již krajský soud v dřívějším řízení konstatoval, znalecký posudek UPOL, který měl vyvrátit pochybnosti o skutkovém stavu zjištěném posudkem MUDr. F., nedostál dostatečnému podkladu pro rozhodnutí správního orgánu. Přestože žalovaný ve svém rozhodnutí zdůvodnil, proč vycházel především z posudku UPOL a nikoli z posudku MUDr. F., oba posudky směřovaly k aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobkyně, nikoli k zjišťování důvodů hodnocení zdravotní způsobilosti „D“. Zcela odlišný názor mají znalci též na užití hodnotících kritérií, resp. diagnózy, kterou použil MUDr. F. Závěr, o jakou diagnózu v případě žalobkyně jde, se nepochybně prolíná též do hodnocení toho, zda zdravotní způsobilost „D“ byla stanovena právě kvůli té diagnóze, která je důsledkem pracovního úrazu.
28. Na tomto místě je třeba odmítnout námitku žalobkyně, že posudek MUDr. F. neměl být znalcům ve znaleckém ústavu předkládán. Takový postup by naopak znemožnil znaleckému ústavu reagovat na tvrzení žalobkyně, která z posudku MUDr. F. sama dovozuje. Je pravdou, že znalecký posudek předložený účastníkem řízení, který splňuje náležitosti posudku, má správní orgán zohlednit jako znalecký posudek, nikoli pouze jako listinný důkaz. Tato skutečnost však nebyla takovou vadou řízení, která by způsobila nesprávné rozhodnutí správního orgánu, neboť i přesto, že žalovaný nahlížel na tento posudek jako na listinu, s jeho obsahem se vypořádal a zdůvodnil, proč k jeho závěrům nepřihlížel.
29. S ohledem na vše shora uvedené soud žalobu shledal důvodnou, tedy napadené rozhodnutí žalované zrušil pro nutnost doplnění zjištění o skutkovém stavu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení jsou správní orgány vázány názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.)
30. V dané věci je v dalším řízení třeba najisto postavit příčinnou souvislost ztráty způsobilosti k výkonu povolání žalobkyně s dřívějším služebním úrazem, tedy to, zda chronický cervikokraniální syndrom musí nutně vzniknout v důsledku úrazu, či zda jde o predispozici osoby, nesprávné držení těla či jiné okolnosti na úraze nezávislé. K poskytnutému „dobrozdání“ MUDr. Z. bude vhodné doplnit alespoň jedno znalecké vyjádření. Do úvahy může správní orgán zohlednit též období, kdy žalobkyně byla schopná práci vykonávat, neboť ze správního spisu je zřejmý mnohaletý rozestup mezi služebním úrazem a hodnocením zdravotní způsobilosti „D“. Nelze si nevšimnout, že dřívější lékařské zprávy mají vyšší frekvenci, než zprávy aktuálnější. Rovněž při vyšetření v Olomouci žalobkyně sama uvedla, že na ORL už si ji nepozvali, na neurologii si ji taky

nepozvali; invalidní důchod jí přiznán nebyl, neboť byl shledán pouze 20 % stupeň postižení.

31. Pro závěr o nároku žalobkyně na odškodnění bude však také třeba, aby úraz byl převažující příčinou obtíží, kvůli kterým ztratila způsobilost pro výkon služby, ve smyslu výše citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Ani případný závěr, že došlo ke stanovení zdravotní klasifikace „D“ z důvodu služebního úrazu žalobkyně, nemusí vést nutně k rozhodnutí (v jiném řízení) o tom, že aktuální zdravotní stav žalobkyně představuje trvalé následky po takovém úrazu.

V. Náhrada nákladů řízení

32. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobkyně, která měla ve věci úspěch, tvořil zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč a odměna právního zástupce, kterému soud přiznal 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci a sepsí žaloby), tj. 6 200,-Kč, za 2 režijní paušály po 300,-Kč, tj. 600 Kč, k tomu náležející 21% DPH (advokát je plátcem DPH), dle § 7, § 9 odst. 4 d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif; tedy celkem 8 228 Kč. Náklady žalobkyně činí celkem 11 228 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. března 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu